

Startside>Lovgivning og retspraksis>National lovgivning

På det civile retlige område vil verserende sager og sager, der er indledt inden overgangsperiodens udløb, fortsætte i henhold til EU-retten. E-Justice-portalen vil – i overensstemmelse med en aftale med Det Forenede Kongerige – fortsat indeholde relevante informationer vedrørende Det Forenede Kongerige indtil udgangen af 2024.

Den originale sprogudgave af denne side [en](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Swipe to change

engelsk

National lovgivning

Nordirland

Denne side indeholder oplysninger om lovgivning og juridiske databaser i Det Forenede Kongerige, hvad angår det nordirske område.

Der findes ingen officiel oversættelse af den sprogudgave, du ser.

Her kan du få adgang til en maskinoversat udgave af indholdet. Vær opmærksom på, at oversættelsen kun tjener til at give læseren en kontekst.

Indehaveren af siden påtager sig intet som helst ansvar for kvaliteten af den maskinoversatte tekst.

-----dansk-----bulgarskspansk tjekkisk tysk estisk græsk fransk kroatisk italiensk lettisk litauisk ungarsk maltesisk nederlandsk
polsk portugisisk rumænsk slovakisk slovensk finsk svensk

Retskilder

De primære retskilder i Nordirland er:

primær lovgivning i form af love vedtaget af Det Forenede Kongeriges parlament samt love fra Nordirlands nationalforsamling. En del primær lovgivning vedrørende Nordirland udstedes i form af ministerielle bekendtgørelser udstedt af regenten

EU-ret

sekundær (eller underordnet) lovgivning i form af bekendtgørelser og lovbestemte regler for Nordirland. Anden sekundær lovgivning kan være udstedt i form af administrative forskrifter

common law, som denne er udviklet gennem retsafgørelser.

Retsforskrifter – beskrivelse

Primær lovgivning, eller **love vedtaget af parlamentet**, udstedes af det britiske parlament i London og gælder i hele Det Forenede Kongerige eller dele deraf. Det britiske parlament har ligeledes godkendt uddelegeringen af lovgivningsbeføjelser til regionale parlamenter og forsamlinger, som kan udstede primær lovgivning på en begrænset række emneområder for deres regioner. Anden primær lovgivning kan udstedes af regenten i forskellige former, såsom ministerielle bekendtgørelser, proklamationer, kongelige retskendelser, kongelige instruktioner, forskrifter og såkaldte "åbne kongelige skrivelser" (litterae patentes).

Sekundær lovgivning udstedes i henhold til beføjelser, der er lovbestemte eller tildelt af Hendes Majestæt, en minister, en afdeling (et ministerium), Nordirlands regering (Northern Ireland executive) eller andre organer eller personer. Denne lovgivning omtales også som **administrative retsforskrifter eller sekundær lovgivning**, og den af en lovgivende forsamling vedtagne love, der tildeler beføjelserne, kaldes bemyndigelsesloven eller hovedloven. Sekundær lovgivning kan hedde mange forskellige ting, såsom ministerielle bekendtgørelser, forskrifter og regler, og under et kaldes de "bekendtgørelser" eller "lovbestemte regler".

I Nordirland omfatter lovgivningen love (acts eller statutes), som kan være love vedtaget af Det Forenede Kongeriges parlament, det nordirske parlament (1921-1972) eller Nordirlands nationalforsamling i Belfast. I perioder er magtdelegeringen til regeringen i Nordirland blevet suspenderet, og en stor del af lovgivningen blev da vedtaget i form af ministerielle bekendtgørelser, som teknisk set er sekundær lovgivning, men som anvendes som primær lovgivning.

Lovgivningen i Nordirland omfatter også lovbestemte regler – sekundær eller underordnet lovgivning – vedtaget med hjemmel i en lov vedtaget af Det Forenede Kongeriges parlament, en ministeriel bekendtgørelse eller en lov vedtaget af Nordirlands nationalforsamling.

Beføjelserne til at indgå **internationale traktater** på vegne af Det Forenede Kongerige ligger hos staten, dvs. regenten alene, der handler på vegne af den britiske regering. Det britiske parlament spiller ikke nogen formel rolle ved udarbejdelsen af traktater, men når traktaten kræver en ændring af den britiske lovgivning eller bevilling af offentlige midler, stemmer parlamentet på normal vis. I forbindelse med EU-traktater kræves der ny lovgivning, for at de kan gennemføres i Det Forenede Kongerige, og de er derfor genstand for parlamentarisk behandling. I § 20-25 i loven om forfatningsmæssig reform og forvaltning (*Constitutional Reform and Governance Act 2010*), der trådte i kraft den 11. november 2010, bestemmes det, at en traktat ikke kan ratificeres, medmindre a) en minister først har fremlagt en kopi af traktaten for parlamentet, b) traktaten er blevet offentliggjort, og c) der er gået 21 mødedage, uden at hverken Overhuset eller Underhuset har besluttet, at traktaten ikke skal ratificeres.

Regelhierarki

Når der opstår konflikter mellem de forskellige retskilder, er domstolene det primære forum til at løse dem. Tvister vedrørende fortolkningen af lovgivningen kan også løses af domstolene. Eftersom der ikke findes nogen grundlov i Det Forenede Kongerige, er det ikke muligt at få prøvet en lov vedtaget af parlamentet med den begrundelse, at den er "grundlovsstridig". I den **forfatningsretlige doktrin om "parlamentarisk suverænitet"** hedder det, at det britiske parlament er den øverste lovgivende magt i den forstand, at parlamentet kan vedtage og ophæve en hvilken som helst lov, og at ingen kan ophæve eller gøre indsigelse mod gyldigheden af en lov vedtaget af parlamentet.

Doktrinen om parlamentarisk suverænitet begrænses imidlertid af Det Forenede Kongeriges medlemskab af EU. I kraft af EU-loven af 1972 udgør EU-retten en del af lovgivningen i Nordirland. National lovgivning skal fortolkes sådan, at den så vidt muligt er forenelig med EU-retten.

Menneskerettighedsloven af 1998, der inkorporerede den europæiske konvention om menneskerettigheder i britisk lovgivning, giver domstolene flere beføjelser til at foretage en prøvelse af love vedtaget af parlamentet. Fortolkningen af national lovgivning skal så vidt muligt være forenelig med rettighederne i konventionen.

Domstolenes afgørelser, og især appeldomstolenes, spiller en vigtig rolle i udviklingen af lovgivningen. Ikke alene træffer de bindende afgørelser vedrørende fortolkningen af lovgivningen, men de danner også **grundlag for common law**, de retsregler, der er afledt af domstolsafgørelser i tidligere sager (eller retspraksis). Det generelle princip er, at en domstol er bundet af tidligere afgørelser truffet af en højere domstol. I forbindelse med EU-retten er EU-Domstolen den højeste myndighed. Overhusdommerne i Overhuset har fungeret som højesteret i Det Forenede Kongerige. De blev erstattet af den nye højesteret – Supreme Court – den 1. oktober 2009. De tidligere overhusdommere blev dommere i højesteretten, og senioroverhusdommeren blev højesteretspræsident.

Institutionelle rammer

Institutioner med ansvar for at vedtage retsregler og beslutningsprocedurer

Primær lovgivning udarbejdes af **det britiske parlament** i London. Inden et **lovforslag** bliver til lov vedtaget af parlamentet, skal det godkendes af begge kamre: Underhuset og Overhuset. Nedenstående trin gennemgås i begge kamre:

førstebehandling (formel fremlæggelse uden debat)

andenbehandling (generel debat)

behandling i udvalg (detaljeret gennemgang, debat og ændringsforslag. I Underhuset foregår dette trin generelt i et offentligt lovforslagsudvalg)

rapporttrin (mulighed for yderligere ændringsforslag)

tredjebehandling (sidste chance for debat, ændringsforslag er mulige i Overhuset).

Når et lovforslag har været igennem begge kamre, sendes det tilbage til Underhuset (hvor det startede), for at Overhusets ændringsforslag kan behandles. Begge kamre skal være enige om den endelige tekst. Lovforslaget kan sendes frem og tilbage mellem de to kamre mange gange, før der opnås enighed om teksten til lovforslaget. Når dette sker, skal regenten stadfæste lovforslaget.

I **Nordirlands forsamling** foregår en lignende proces (fremlæggelse af lovforslag, behandling, debat og afstemning), selv om der kun er et enkelt kammer i forsamlingen. Ministre, udvalg og de enkelte medlemmer kan udarbejde et lovforslag og fremlægge det for forsamlingens formand (speaker) til behandling i forsamlingen. Hvis formanden finder det godt gjort, at forslagene falder ind under forsamlingens kompetence, fremlægges og debatteres lovforslaget i forsamlingen. Derefter henvises det til det relevante lovudvalg til nærmere undersøgelse. Udvalget afleverer en redegørelse til forsamlingen, så medlemmerne kan behandle forslaget i detaljer og fremsætte ændringsforslag. Derefter går det til yderligere behandling i forsamlingen, og der skrides til endelig afstemning.

Når et lovforslag har været igennem alle de parlamentariske trin i Nordirlands forsamling, skal regenten stadfæste lovforslaget, hvorefter det bliver til **lov**.

Primær lovgivning kan generelt kun **ændres eller ophæves** af ny primær lovgivning. Der findes imidlertid undtagelser, hvor visse ændringer og ophævelser kan gennemføres ved hjælp af bekendtgørelser, dvs. hvis de omfatter gennemførelse af EU-forpligtelser eller en lovgivningsmæssig reform, der reducerer eller fjerner byrdefuld regulering. Sådanne bekendtgørelser skal imidlertid godkendes af begge kamre, inden de kan udarbejdes.

Primær lovgivning træder i kraft i overensstemmelse med de **ikrafttrædelsesbestemmelser**, der er indeholdt i loven eller foranstaltningen. I loven eller foranstaltningen kan der være angivet en specifik dato for dens ikrafttræden. Dette kan være øjeblikkeligt efter regentens stadfæstelse af loven, på en bestemt dato (generelt mindst to måneder efter regentens stadfæstelse) eller på en dato, der skal fastsættes af ministeren eller ministeriet i form af en ikrafttrædelsesbekendtgørelse. Der kan være forskellige datoer for forskellige bestemmelser i en lov.

Ikrafttrædelsesdatoen for sekundær lovgivning angives generelt i selve bekendtgørelsen. Undtagelsesvis offentliggøres ikrafttrædelsesdatoen i en meddelelse i de officielle tidender (London eller Belfast Gazette)..

Juridiske databaser

Der findes en række juridiske databaser.

UK Legislation website indeholder **al primær lovgivning** vedtaget af det britiske parlament, det skotske parlament, det nordirske parlament og Wales' nationalforsamling samt al sekundær lovgivning, der gælder for hele eller dele af Det Forenede Kongerige, i deres fulde længde. Der er gratis adgang til oplysningerne.

Revideret primær lovgivning, der dækker alle dele af Det Forenede Kongerige fra 1235 til nu, kan endvidere findes på **UK Legislation website**.

Relaterede links

UK legislation website

Sidste opdatering: 28/08/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.